

ת"פ 19207/09 - מדינת ישראל, לשכת תביעות נגד עובידה אל עמור

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 19207-09 מדינת ישראל נ' אל עמור

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולטה
מדינת ישראל
מאמינה
ע"י לשכת תביעות נגד
נגד
עובידה אל עמור
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אشرف ابو סיאם

החלטה

- בקשה לביטול כתוב אישום בשל פגם שנפל בהגשתו ומשיקולי צדק. החלטתי לקבל את הבקשה.
להלן הnimוקים.

רקע:

- בתאריך 8.9.2022 הוגש נגד הנאשם כתוב אישום המיחס לו עבירות של **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה והפרעה **לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
לפי כתוב האישום, הנאשם נפסל לנהיגה עד החלטה אחרת ללא צורך בהפקדת רישיון בתאריך 30.11.2021 בהעדתו אף בנסיבות סגנו.

בתאריך 19.1.2022 הנאשם נהג ברכב. במעמד זה התבקש על ידי שוטרים לעזרה ולהזדהות. הנאשם אמר לשוטרים שאינו זוכר את מספר תעודת הזהות שלו והוא נתקבש על ידי השוטר להתקשרות לבן משפחה ולבירר זאת וכן עשה. בחילוף מספר דקות, הנאשם נתקבש על ידי השוטר לנתק את שיחת הטלפון ולהתלוות עמו למשטרה לצורך זההו, אך הנאשם סירב ולא נשמע להוראות השוטר. בהמשך לכך, הגיעו שוטרים נוספים למקום וביקשו מה הנאשם לנתק את שיחת הטלפון, אך הנאשם סירב לכך. בתגובה אחץ השוטר את הטלפון הנכיד של הנאשם, אך הנאשם התנגד ומשך אליו בחזקה את המכשיר. במעמד זה הנאשם דחף את השוטר והתנgend עם גופו, תוך שהוא מכח בשוטר מספר מכות. לבסוף הנאשם נעצר תוך שימוש בכוח על ידי כל השוטרים.

3. התייך נקבע לדין מוקדמי במסגרת יום מוקד והתקיימו מספר דיונים.

בתאריך 12.6.2023 העלה הנאשם טענה מוקדמית בדבר העדר אישור שפיטה ממח"ש. ניתנו הוראות להשלמת טענות בכתב והתייך הועבר להמשך טיפולו של מותב זה.

תמצית הטענות בבקשת:

4. بتاريخ 5.7.2023 הוגשו טענות הנאשם בכתב זו תמציתן:

במהלך האירוע הופעלה נגד הנאשם אלימות קשה על ידי השוטרים והוא אף נחבל בו. הנאשם התлонן על כך כבר במעמד חקירות. למרות זאת, כתב האישום הוגש ללא קבלת אישור שפיטה.

צין במסגרת התביעה, כי אף שעבודות כתב האישום מתארחות התנוגות אלימה של הנאשם כלפי השוטרים, המדינה החלטה ליחס לו עבירה של הפרעה לשוטר בלבד. דבר זה אינו יכול לרפא את הפגם שבגasset כתב אישום ללא אישור שפיטה. בהקשר זה הפנה הנאשם להנחיית פרקליט המדינה 2.18 ולפיה אין להגיש כתב אישום נגד אדם בעבירות "סמכות" לעבירה של תקיפת שוטר רק כדי להתגבר על אי סיום הליך הבירור במוח"ש ועל החוסר באישור השפיטה. כמו כן נטען, כי מבחינת הסיכון לנאשם, החשיבות היא לעובדות בהן הורשע ולא רק לסעיף החיקוק.

כן נטען, כי הנאשם כלל לא זמן למסור את גרטתו בפני חוקרי מוח"ש אף שתלונתו פורטה כבר בחקירה ועל אף קיומן של חבלות על גופו בעקבות תקיפה זו.

5. بتاريخ 13.7.2023 הגישה המאשימה הودעה לאקוונית לתייך ולפיה תיק המוח"ש גנז ואישור הגניזה הועבר לסניגור بتاريخ 11.7.2023. יודגש כבר כתע, כי מלבד משפט לאקווני זה, לא כללת הודעת המאשימה פרטים לגבי מועד פתיחת תיק המוח"ש, מועד הגניזה או סיבת הגניזה.

על הודעת המאשימה ניתנה החלטת בית המשפט כי לא מדובר בתגובה שלמה וניתנה אפשרות להשלמת התגובה.

6. בעקבות זאת, הוגשה הודעת המאשימה לתייך بتاريخ 19.7.2023, כי לאחר בירור נוסף כתב האישום יתוקן כך שתימחק העבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו וקיים מתווה להסדר כולל שיוצג במועד הקבוע.

7. بتاريخ 26.12.2023 התקיים דיון ובפתחו הודיעו ב"כ הנאשם, כי למרות הודעת המדינה מחודש يول' הצדדים לא הגיעו להבנות ולכך ביקש, כי תושלם תגובה המדינה לטענות המקדימות. ניתנה החלטה על השלמת תגובה.

בתאריך 14.1.2024 הודיע בית המשפט למאשימה כי חלף המועד להגשת התגובה וזה טרם הוגש. על כך הודיעה המדינה بتاريخ 16.1.2024, כי היא מתנצלת על אי הגשת התגובה במועד ומבקשת לקבוע את התיק לדין על מנת

לקדם אפשרות לסיום התיק בהסכמה על מחייבת העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

על כך ניתנה החלטת בית המשפט, המפנה להודעת הסניגור מהדין האחרון ונקבע, כי אלא אם חל שינוי בעמדת הצדדים, המדינה תגש תגובה לטענות המקדימות כפי שנקבע.

8. בתאריך 18.1.2024 הוגשה תגובה המדינה וזה תמציתה:

הנחיית פרקליט המדינה 2.18 אינה יכולה להיות בסיס לטענת הגנה, שכן מטרת ההנחייה למנוע מצב של ניהול הליכים במקביל על ידי רשות אכיפה שנותר, דבר העלול להביא גם להחלטות שיפוטיות סותרות.

אכן, בשל תקלה לא הועברו מסמכים למח"ש על ידי היחידה החוקרת. עם זאת, המסמכים הועברו למח"ש עובר להגשת כתב האישום ותיק המח"ש נפתח בתאריך 19.1.22.

מח"ש ידעו את הנאשם שעלו להתיצב במשרדיים לצורך הגשת תלונה אך הנאשם לא עשה כן. למרות זאת, התיק נותר פתוח עד יולי 2023 שrank אז נגנז מחוסר שיתוף פעולה של הנאשם.

לדעת המאשימה, יש לראות בכך אישור שפיטה בדיעבד.

ネットו, כי עד להגשת כתב האישום באוגוסט 2022 הנאשם לא הגיע למשרדי מח"ש וניתן היה לגנוז את התיק כבר אז. לכן, לא נגרם נזק לניטר כתוצאה מקבלת אישור השפיטה בדיעבד.

משכך, יש לדוחות את הבקשה.

המאשימה סבורה, כי הטוען לבטל כתב אישום בשל פגם או התנהלות פסולה של הרשות, צריך לפעול בניקיון כפויים. חזקה על הנאשם, שלו הייתה טענתו כנגד השוטרים נכונה, לא היהazonה אותה, וניתן היה לברר את טענתו עובר להגשת כתב האישום.

תשובה הנואש:

9. בתאריך 31.1.2024 השיב הנאשם לתגובה המדינה. להלן תמצית התשובה:

אין לאפשר הטלת האחריות לחוסר המעש על הנאשם. האחריות היא על מח"ש לזמן את הנאשם למסור עדות.

ה הנאשם טוען, כי לא זמין למח"ש כלל.

לא בכדי המדינה לא צירפה לתגובהה פרטים או אסמכתאות לגבי אופן הזמן ומועדיו - שכן הדבר לא קרה.

על כן, התנהלות המדינה נוגדת את הנחיית פרקליט המדינה והגשת כתב האישום ללא אישור שפיטה נעשתה בניגוד

להנחייה.

בנסיבות האמורות בהן תלונת הנאשם כלל לא בוררה, לא ניתן לרפא את הפגם בדיעבד על דרך של החלטה מאוחרת על גניזת התקיק, שהתקבלה רק לאחר שיחיקת הנסיבות פנו למח"ש בעקבות העלאת הטענה המקדמית.

נטען, כי יש לקבל את הבקשה גם משיקולי צדק לאור העובדה שתלונת על אלימות לא בוררה והפגמים שנפלו בהתנהלות לאחר מכן.

באיזון שבין חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, נסיבות העבירה וכלל האינטרסים הציבוריים אל מול הגינות ההליך ותיקנותו, מחייבים את ביטול כתוב האישום.

דין והכרעה:

10. לאחר בוחנת הטענות, מצאתי כי יש לקבל את הטענה המקדמית ולהורות על ביטול כתוב האישום מחמת הפגם שנפל בהגשתו.

ambilי להזכיר מילימ, המקרה אינו מעורר באופן אמיתי את שאלת האפשרות לריפוי הפגם בדיעבד, שכן לא נהנה דעתו כלל, כי הפגם רפואי.

המדינה בתגובהה לא התמודדה עם טענת הנאשם במגע, כי לא זומן לבירור במח"ש. הסתפקות המדינה בתשובה לאקונית כי מח"ש פנו לנאשם אין די בה להנחת דעתו של בית המשפט. המדינה לא פירטה מתי וניך הנאשם זומן.

משכך, הטענה כי הנאשם זנחה את תלונתו, שהמדינה אינה חולקת, כי מסורה בהזדמנות הראשונה בחקירה באופן ברור ומפורט, אינה מבוססת מבחינה עובדתית.

הדברים נכונים בפרט ובעיקר ממשה המדינה מאשרת, כי נפל פגם בהתנהלות היחידה החקורת אשר לא העבירה את התלוננה לבדיקה מח"ש במועד.

המדינה מסירה, כי תיק המח"ש נפתח בינואר 2022 (ambilי לפעול בשיקיפות המתבקשת ולהסביר אין ועל ידי מי נתגלתה התקלה).

המדינה לא מסירה מתי וכייד הזדעתו לנאשם על פתיחת התקיק במח"ש ולא צירפה אסמכתאות מהן בית המשפט אכן יכול להתרשם, כי נסטרה טענתו העובדתית של הנאשם בבקשתה, כי לא זומן למח"ש.

בנסיבות אלה, ההחלטה (המאוחרת, ולאחר הגשת הבקשה שבפני) על גניזת התקיק "מחוסר מעש" אינה יכולה להיות מחזקת תקינות ולא ניתן לראותה בה "אישור שפיטה בדיעבד" המרפא את הפגם.

11. בנוסף, אין בתגובהה של המאשימה הסבר לעצם הגשת כתב האישום בספטמבר 2022 ללא קבלת אישור שיפיטה לתיק. זאת, לאחר שגם לשיטת המאשימה תיק מה"ש נפתח באיחור בחודש ינואר. אין בכך טענה עובדתית, ודאי שלא אסמכתה לכך, כי עובר להגשת כתבה אישום נערך בירור עם מה"ש ונמסר כי התיק לא "חקר בשל זנחת התלונה. משכך, מבחינת התובע אשר הגיש את כתב האישום, ובפניו הודעת הנאשם במשטרה הכללת טענות לאליםות שוטרים, מדובר בטענה שלא בוררה או שלא בוצעו הפעולות הנוחצות על פי דין לברחה.

בכך נפל הפגם בכתב האישום, שכןmor, לא שוכנעתי כי אכן רופא.

12. בהקשר זה יובהר עוד, כי בחודש יולי 2023, עת פנה התובע למח"ש לבדיקה לאחר העלאת הטענה המקדמית, כבר היה ברור למדינת ישראל, כי הנאשם לא זנחה את תלונתו שאותה העלה במפגיע במסגרת הטענה המקדמית. במצב דברים זה, החלטה לגוזז את התיק מחוסר מעש, בדייעד, ולשרג לבית המשפט הودעה לאקוניות בדבר גינויו התיק (ambilי לכלול בה באותו שלב את כל הפרטים הרלוונטיים), מותירה תהושת אי נוחות רבה.

13. דומה, כי גם המאשימה חשה אי נוחות מכלול הנתונים ומשום כך הודיעה בשעתו לבית המשפט כי הטענה נבדקה ובעקבות זאת המדינה החליטה לוותר על העבירה כלפי השוטרים וכיום מתווה להסדר (אשר בסופו של דבר לא הבשיל). בהקשר זה יוער עוד, כי צודק הסניגור בטענתו, כי מלכתחילה קיים פער שעד היום לא הוסבר, בין הティאור העובדתי שבכתב האישום ובין סעיף החיקוק שייחס לנאים.

14. בעת קבלת ההחלטה, לקחתי בחשבון פער זה וכן לקחתי בחשבון את העובדה, כי ללא העבירה כלפי השוטרים, נותרה במקורה זה עבירה של נהיגה בזמן פסילה, שכשלעצמה, הייתה מוגשת נגד הנאשם בבית משפט לתעבורה ולא בתיק פלילי בבית משפט השלום. עובדה זו, לפחות, מהוות פגיעה בנאים שאין להקל בה ראש.

15. יובהר, כי שלא כבמקרים אחרים בהם בית המשפט נוטה לדוחות טענות לגבי אלומים שוטרים המוגשות בשיהוי, המדינה לא חקרה על כך שהנאים העלה את טענותיו בהזדמנות הראונה בזמן החקירה אף נחבל באירוע (ואין טענה שוטרים נחבלו באירוע). האינטראס הציבורי שבבירור טענות אזרחים לאליםות שוטרים אינו פחות מהאינטראס הציבורי שבבירור כתב האישום ואף ניתן לטעון, כי בנסיבות שבפניי, הראון גובר על השני.

הדברים נכתבם בפרט ובמיוחד, בשים לב לאופן שבו נהגה המאשימה בהליך שבפניי ונראה כי מוטב היה, לו ההחלטה המאשימה להודות בקיומן של שרשרת הפגמים ולחזור בה מכתב האישום, תחת הבחירה להגיש תגבות חסרות בבית המשפט.

בנסיבות אלה, מצאתי, כי האיזון המתחייב בין כלל השיקולים, של הנאשם מזה ושל האינטראס הציבורי על כלל היבטייו ורבדיו מזה, מצדיק את קבלת הטענה ואת מחייבת כתב האישום.

סוף דבר

16. הבקשה מתקבלת בבית המשפט מורה על מחיקת כתוב האישום.

המציאות תעביר את ההחלטה לצדים ומסגור את התקיק.

הדיון הקבוע בפני - מבוטל.

זכות ערעור חוק.

**ניתנה היום, כ' אדר א' תשפ"ד, 29 פברואר 2024,
בاهדר הצדדים.**